

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.1. Petri fortuna, & desperata conscientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

nec mortem Guterrius à Didaco inferendâ meruebat. Peccator à Deo mortem æternam certissimò decernendam debet metuerè, & non abstinere à peccatis! Ô quàm cæci sumus! Ô quàm insani, qui hominem plus timemus, quàm Deum; plus amamus, plusque illius, quàm huius gratia facimus! An non meritò à Deo vicissim contemnendi & damnandi! Igitur resipiscamus, & ad Deum reuertamur: dicamus ad tentantem:

Gen. 39 8. Ecce Dominus meus, omnibus mihi traditis ignorat, quid habeat in domo sua; nec quid quæ est, quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, præter te, qua vxor eius es: quomodo ergo possum hoc malum facere, & peccare in Deum meum?

C A P V T V.

EXEMPLO PETRI CUIVS-
DAM DOCETVR, QVANTA SIT
DIVINÆ CLEMENTIÆ BONITAS, ET
MISERICORDIA, AD IGNOSCENDVM ETIAM
DESPERATISSIMIS; QVA IPSA BONITATE
PECCATORES AD POENITENTIAM AL-
LICIVNTVR.

I.
Abrahâ.
Bzo. An-
no Christi

IRCA annum Redemptoris 1220.
vt tam in historia Ecclesiastica,
quàm

quàm PP. Dominicanorum memoratur, cum aliquando, Cæsaraugustæ, apud Aragonas, D. Dominicus conciones habere cœpisset, easque admodum frequentes & celebres, excitatis omnium studijs, magnæque peccatorum conversiones. Inter quas etiam fuit Petri cuiusdam principis viri. Nobilissima is erat prosapia oriundus. Genus etiam fortuna comitabatur, quæ ei, ex copia diuitiarum, etiam potentiam adiecit. Fortuna autem non perinde virtutes secum affert, atque opes. Sæpe dum copiam auri suppeditat, subministrat pariter materiam flagitiorum: & quò potentior impietas, eò sæuit magis. Quamobrem & Petri fortunas magnas magna vitia dedecoraerunt. Itaque nihil illo in tota vrbe notius; nemo infamiâ magis laborabat; digitis puerorum nocabatur, id quod euenire necesse est, vbi in generosis copiosisq; hominibus probitas vitæ requiritur, vnde & genus, & diuitiæ claram lucem mutuantur. Ad hunc ergo fama de D. Dominici virtute ac dicendi potestate vbi peruenit, non potuit non præclara eius facinora, ex ore narrantium accepta admirari. Pupugit itaque eum cu-

1220. No
13. Ferd
Hist his
stor. Do-
minic. 1.
p. cap. 49
PETRI
FORTUNA,
ET DESPE-
RATA
CONSCIE-
NTIA.

riofitas : sed conscientia retraxit. Ita enim secum tacitus disputauit. Diuinus vir diuina tractat : quid ad me diuina, qui totus rebus caducis sum immerfus? Ita diuitijs, delicijs, agglutinatus sum, vt nihil me possit, nisi mors separare. Et hoc ipsum tristi animo futurum audio. Cælum dudum mihi clausi; & quia æterna gaudia sperare non possum, saltem præsentibus gaudijs fruatur. Frustra igitur Dominicum adibo concionantem. Sed adeunt illum & alij peccatores? Illi nimirum adhuc sperant; ego spem abieci salutis; illi tanti non sunt peccatores, ego tam multis, in tam grauibus peccatis

Gen 4. 13. *indurui, maior est iniquitas mea, quam vt veniam merear. Alij per Dei clementiam viam ad cælum inueniunt, ego diuina misericordie ianuam aditumq; mihi præclusi. Indurui vt argilla; vt saxum molliri non possum. Frustra ergo adeo medicum, de vita desperatus. Quamquam quid refert? multi adeunt non pietatis, sed curiositatis causa conciones. Sim & ego de numero eorum. Esto, nihil discam, saltem ero spectator otiosus, & testis oculatus eorum, qua de hoc concionatore à tam multis predicantur. Ita statuit.*

II;

Verbum Dei non est temporis fallendi causa